Ч. 37. Середа 3 марта (18 лютого) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Парляментарна ситуация. — Справа сербско-австрийска.

П. Президент міністрів бар. Бінерт розпочав вже в пятницю переговори з сторонництвами, щоби запевнити можливість роботи в державній раді. Передовсім переговорював з представителями христіяньских суспільників, а на тій нараді був також міністер Вайскірхнер. Бар. Бінерт виложив свої наміри, просив о скоре переведене уконституованя палати і висловив надію, що переговори з сторонництвами запевнять успішну законодатну роботу. Чи предложеня про державні конечности мають бути подані яко наглі внесеня, то виявить ся з переведених з сторонництвами переговорів. В суботу переспраляв бар. Бінерт з представителями т. зв. вольнодумців німецких, в понеділок з польским Колом, в второк і в середу з ческими сторонництвами і південними Славянами. Чи і коли бар. Бінерт буде переговорювати з рускими послами, про те не подають віденьскі дневники ніяких вістий.

По скінченю переговорів із сторонництвами западе постанова правительства що до парляментарного поступованя в справі державних конечностий, а ті постанови предложить правительство на раді предсїдателїв клюбів.

Мимо всего того нема ще певної поруки, чи обструкция не спинить правильної роботи в посольскій палаті. Коли би обструкция проявила ся при другім читаню правительственних предложень, тодї великі сторонництва, бажаючі удержаня парляменту, зібрали би ся на нараду, щоби застановити ся над тим, чи дало би ся тій обструкциї запобігти реґуляміновими способами.

Все то вказує, що і правительство і парляментарні сторонництва не мають великої надії в можливість успішної законодатної роботи посольскої палати і що та сесия може дуже скоро скінчити ся.

Die Zeit доносить, що австро-угорске правительство повідомило держави про условя, на яких готово розпочати безпосередні переговори з Сербією о економічні відшкодованя. По перше сербский кабінет мусить зложити спільному австро-угорскому правительству заяву, що Сербія хоче вести у відношеню до Австриї політику щиро приязну і без докору. Ознакою початку такої політики було би здержане воєнних заряджень. По друге, Сербія мусить зречи ся своїх політичних жадань, мусить відступити від жаданя територияльного відшкодованя для себе і автономії Босни. Сербія мусить признати, що між справою босаньскою а пізнійше піднесеною справою сербскою нема нїчого спільного.

Вчера оповіщено в Білгородї такий урядовий комунікат: Супротив того, що міжнародне положене в наслідок осінних подій на балканьскім півострові все ще захмарене, та що супротив дожиданих міжнародних пояснень, появляють ся безнастанно численні непокоячі вісти, королївске правительство сьвідоме своєї одвічальности, робить всілякі заходи, аби сербскі жаданя були виповнені европейскими правительствами. Опираючи ся на дотеперішнім прихильнім оцїнюваню Европою становища Сербії, правительство числить дальше на прихильність Европи. Рівночасно королївске правительство ожидає, що горожане будуть з повним спокоєм приймати всякі непокоячі вісти, котрі аж надто часто походять з підозріних жерел, тим більше, що горожани можуть бути пересьвідчені, що королївске правительство уважно слідить хід подій. Помимо того, що в сусїдній монархії пороблено воєнні зарядження і дає ся замітити рух над границею, Сербія удержала спокійне становище з тою монархією

---

11)

Ясновидїнє

і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

Щоби не далеко шукати, згадаємо ще лиш про кілька замітних медій з найновійших часів.

З кінцем минувшого, а з початком сего столїтя наробила була богато шуму в цїлій Німеччинї медиюм Анна Роте, 50-лїтна вдовиця по кітлярі з Хемніц, в саскім королївстві, о котрій др. Бон написав в 1902 р. навіть цїлу книгу. Она зразу виступала лиш по малих містах і то в малих кругах, в котрих брали участь лиш самі віруючі в духи і їх астральне тіло; пізнійше однак станула она до спілки з якимсь Єнчом, чоловіком незвичайно проворним і хитрим, котрий був її повновласником. Они перенесли ся були до Дрездна і тут устроювали спіритистичні засїданя (сеанси) або їздили иноді й по инших більших містах, де були спіритистичні кружки, і так зарабляла красний гріш, бо остаточно й духам не хотїло ся тільки сьвіт за дармо трудити ся.

Спіритистичні вечерки або сеанси, які устроювала Анна Роте при помочи свого повновласника Єнча, зачинали ся звичайно від того, що всі гості сїдали коло одного стола в комнатї заслоненій щільно чорним сукном і насамперед відмавляли молитву. Анна Роте сїдала звичайно на однім кінци стола, підчас коли Єнч держав ся з боку. На его приказ або остаточно й без него, Анна Роте западала в „транс", дух її прибирав астральне тіло, розлучав ся з нею і ходив — на купно! Дух її приносив відтак всілякі дарунки, котрими обділював гостий. Дух Анни Роте любував ся особливо в цьвітах і приносив їх часто, від чого Роте одержала була також назву „цьвітове медиюм". Крім цьвітів, звичайно рож, лілій та їх листя приносив той дух ще всілякі дрібнички на памятку, як ось: маленькі фіґурки, представляючі Ісуса Христа, скляні серця, книжочки і т. п. Одного разу приніс він був навіть песика, зробленого з паперової маси, а повного бонбонів.

Ну, нехайже хтось скаже, чи то не добре мати в собі, особливо в теперішних тяжких часах такого духа з астральним тілом! Він може піти всюди і принести що треба. Одна лиш дивна річ: Що дух може влізти й діркою від ключа, се річ звістна загально; але як він може рівночасно перенести крізь замкнені двері такі річи, як ось н. пр. скляні фіґурки, цьвіти, бонбони і т. п.? І на то придумали штудерні голови спосіб: такі річи, що їх духи приносять, насамперед „дематериялізують ся", значить ся, тратять свою материю, а тодї вже легко духови перенести їх хоч би й крізь дірку від ключа.

Та не конець на тім. Анна Роте, перейшовши в „транс", писала ще й стишки; чи по правдї не она писала, лиш духи з тамтого сьвіта і то духи знаних добре колись тут на земли поетів, хоч були й такі стишки, котрих авторів не згадала би анї сама панї Роте анї її дух.

І все було би добре було, інтерес був би ішов знаменито, як би не тота людска недовірчивість і охота досліджувати причин всіляких з'явищ. Знайшли ся недовірки, котрим ніяк не хотїло ся помістити в голові, щоби дух Анни Роте підчас її „транс" бігав до огородника і купував там цьвіти або щоби їй був помічний в тім якийсь другий дух, котрий она назвала „Фріда" або „Фрідхен". Межи прихильниками а противниками того медиюм завела ся була формальна борба, і устроювано вечерки, підчас котрих деякі люди, між ними і згаданий повисше Бон, слїдили пильно за всїма рухами згаданого медиюм.

І ось що показало ся: Підчас коли всї при столї сиділи тихенько і з як найбільшим напруженєм дожидали хвилї, коли явить ся дух і принесе їм щось в дарунку, коли всїх очи були звернені в гору сподіваючись, що звідтам щось спаде для них, панї Роте, що сиділа трохи подальше від других на кінци стола, сягнула борзенько під спідницю, витягнула звідтам цьвіти або зелені галузки і зручним рухом кидала високо понад стіл так, що могло здавати ся, мов би тоті китички або галузки падали звідкись з гори нїби з неба. В Гамбурзї відкрито навіть склеп, де куповано цьвіти, котрі опісля спадали нїби з тамтого сьвіта. То само показало ся й з иншими предметами духів. На деяких дарунках від духів знайдено навіть адреси тих склепів, в котрих їх купу-

і королївске правительство бажає також в будучности таке становище удержати. Всякі поголоски о нападах на границї, на Бїлгород, або на віддїли войскові, стоячі на границї, суть безосновні. Доки Европа має до Сербії довіре і не підносить свого голосу, доти королївске правительство просить всїх горожан, аби не давали віри неправдивим і непевним вістям. Королївске правительство єсть перед Европою одвічальне за відповідне поведене на границї і длятого надїє ся, що всї приміняти ся до інтересів Сербії і підопруть правительство в теперішнїй поважній хвили під кождим взглядом словом і дїлом, спокійним поведенем і повним уміренєм.

Новинки.

Львів, дня 2-го марта 1909

— Іменованя і перенесеня. П. Мінїстер справедливости іменував судиями авскультантів: Григория Маркевича для Кіцманя і Ерика Найборна для Сторожинця та переніс судию Франца Штромаєра з Кіцманя до Садагури.

— З тов. съв. Ап. Петра. Загальні звичайні збори членів товариства запомоги убогих гр. кат. церков ім. съв. Ап. Петра відбудуть ся дня 8 с. м. о 3 год. по пол. у Львові в музею духовної семинариї з таким порядком дневним: 1) Богослужене о 8 год. рано в архикатедр. церкві съв. Юра і в церкві духовної семинариї. 2) Відкрите зборів і вибір президиї ad hoc. 3) Звіт а) секретаря о. І. Давидовича, б) касиєра о. І. Паньківского, в) комітету надзираючого. 4) Дискусия над звітом. 5) Вибір: а) предсїдателя, б) 8 членів видїлу і 4 заступників на 1 рік, в) 3 членів комітету надзираючого на 3 роки. 6) Внесене видїлу що до роздачи чистого доходу за р. 1908. 7) Внесеня членів.

— Пригадує ся, що загальні збори „Руского тов-а педагогічного у Львові відбудуть ся уже дня 25 с. м. Після принятих правил право участи в зборах мають члени, що заплатили вкладки за біжучий рік, хто з членів забув се до сего часу зробити зволить як найскорше вкладку надіслати (в своїм власнім інтересї), вирівнуючи також залеглости за минувші роки. Пригадує ся також, що Руске тов-о педагогічне числить всего на всего 4.282 членів. Се число на понад 3 міліонову суспільність нашу сьмішно мале. Вправдї з кождим днем йде до лїпшого, вступають нові члени, складає ся жертви на цїли товариства, все то однак капля в мори, доки усї не зрозуміють значіня і цїли товариства і доки усї сьвідомі Русини не стануть его членами. Бажаєм видїлу розширити аґенди товариства, запевнити товариству постійний розвій, а до сего потреба більшого заінтересованя і участи в зборах з боку нашої суспільности. Хто не є членом Руского товариства педагогічного, той не причиняє ся до забезпеченя лїпшої будучности своєї народности.

— Людовий театр основує ся у Львові як стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою. Новий театр мати ме на метї вести постійну театральну дружину, яка буде грати головно по менших містах та місточках і взагалї там, де великий театр тов-а „Р. Бесїда" не може їхати. Конститууючі збори основателїв мають відбути ся в найблизшу суботу.

— Спис коний і возів. Мінїстерство краєвої оборони в порозуміню з Мінїстерством війни розпорядило спис коний і возів на час від 1—12 марта с. р. В тій цїли мають властителї коний і возів предложити в тім часї в маґістратї взглядно в урядї громадскім докладний виказ, зроблений після дотичних приписів, а відтак представити коні перед комісиєю кваліфікаційною. Занедбане того розпорядженя або подане неправдивих подрібностий на виказах буде каране грошевою карою.

— Огонь в ґазівни зелїзничій. Вчера в ночи около 2 год. вибух огонь в ґазівни зелїзничій, положеній при ул. Білогорскій, що єсть приватною власностию віденьскої фірми Юл. Рінча. Мабуть в наслїдок неосторожности з нафтовою ропою, що служить до опалюваня печий займило ся взане на даху над котлівнею покрите теновою тектурою. Огонь переніс ся звідси на дах над машинами. Поготівля сторожі пожарної працювала над угашенєм пожару до 9 год. рано. Згорів лиш дах, а печі і резервоари позістали ненарушені. Шкода виносить около 10.000 К. При акциї ратунковій попекло ся кількох пожарників.

— Краєвий Союз господарско-молочарский в С-рию подає отсим до відомости інтересованих, що протягом місяця марта є найдогіднїйша пора до основуваня молочарских спілок. Потрібних інформаций удїляє радо і безплатно згаданий Союз.

— Небезпечні закордонцї. З Хоросткова доносять: Тутешний вахмайстер жандармериї Фр. Тржепля вертаючи дня 13 лютого зі служби, добачив якихсь двох не знакомих, котрих поведене викликало в нїм підозріне. Зревідувавши їх торби подорожні, знайшов в них цїлу вязанку ключів і витрихів, а також звиш 800 кор. Дальше дохоженє показало, що то якісь люди зза кордону, росийскі піддані Франц Завіша і Станислав Добкув, котрі по доконаню крадежий в Грималові, прийшли до Хоросткова, були там в церкві і костелї та оглядали й уряд почтовий в надії, що далось би там щось роздобути. Згаданий жандарм віддав їх під ключ. — З Віднямзнов доносять: До тутешної слїдчої вязницї відставлено якусь ґрафиню Сухоменцку, котра сказала, що єсть родом з Росиї, але більше не хоче нїчого віднати. Підчас ревізиї на австрийскій границї в Букс знайдено в подушці і куфрі тої якоїсь ґрафинї, їдучої із Швайцариї до Австриї запас динаміту. Єї арештовано і привезено до Відня, щоби єї розпізнати і довідати ся, хто она, бо она не хоче нїчого о собі подати.

— Дрібні вісти. Комісия для осель рентових признала загалом 110 позичок на суму 1,045.000 К. Найбільше позичок, бо аж 20 признано в повітї каменецкім на суму 161.400 К. — Новим редактором „Хлїбороба", який виходить заходом товариства сїльского господарства в Харкові, став С. Дрепцов, перенявши редакцию по ред. Мапієвичу. — В Копилівцях коло Товстого арештовано почмайстрову Копову, котра спроневірила 4.600 К з почтової каси на покрите приватних довгів. — До склепу Кароля Новаковского, при ул. Академічній ч. 22, добули ся в ночи злодї і вкрали обув, вартости около 300 К. — П. В. Ґ. знайшла в недїлю на ул. Миколая срібний годинник і зложила его на поліциї. — П. Е. М., інжинїр згубив золотий ковток з двома брилянтами, вартости 500 К, а Катерина Оплаканець, жінка зарібнича, згубила книжочку каси ощадности на 80 К. — У Відни буде дня 6 с. м. обходити свої соті уродини найстарша у Відни особа пані Францїска Гифльмаєрова. — Льокай фізика др. Янікевича в Скалатї, Станислав Гуменюк вкрав на шкоду свого службодавця 600 К готівкою і книжочку каси ощадности на 1000 К і втік в сторону як до Тернополя. — До стайнї властителя фільварку на Вульцї п. Маєра Спербера закрали ся минувшої ночи злодії і обтяли вісьмом коням хвости а крім того добули ся ще до курника і вкрали звідтам 10 курок. — В Тернополи появили ся фальшиві 20 коронові банкноти. — Підчас їзди поїзду особового на лінії Женева-Аннесі екс-

---

вая — очевидно духи — на найблизше засїданє. Дивним дивом стало ся, що в однім з тих склепів служила донька панї Роте якраз в тім часї, коли дух, що одушевляв медіюм, купив записник з вибитою на нїм печаткою тої фірми.

Прийшло ще лїпше. Панї Роте і єї імпресаріо давали в лютім 1898 сеанс або засїдане (у спіритистів не можна казати „представлене") в місцевости Блязевіц під Дрезднoм у якоїсь панї Штеґеман. Єнч приніс був книжку з білого паперу, в котрій духи мали вписувати свої поезиї. Книжку ту в синих окладинках показувано гостям, всї єї оглядали і она була зовсїм чиста. Роте взяла єї, держала єї довший час при собі, робила щось з нею а на конець зачала шкробати по окладинках нїгтем, удаючи, що то віби дух пише. Коли відтак книжку отворено, було в нїй 31 сторін записаних всїлякими стишками, лиш на нещасте духи заміняли книжку; замість тої, котру гостї оглядали, підсунули подібну. Тоту книжку, що принесли були духи, чути було перфумою, якої Роте уживала, лїнії в нїй були вузші а етикета змінята, підчас коли тамта друга книжка була зовсїм порядна. На окладинках було ще видко слїди від нїгтя а 31 сторін було записаних письмом Анни Роте, котре она старала ся по можности змінити.

Отже штука не вдала ся, може остаточно і длятого, що духи за свої труди за мало дїстали. Єнч дістав за то засїдане всего лиш 48 корон, підчас коли звичайно діставав за кожде засїдане по 120 до 180 кор. — Як видко, Єнч і Роте робили на духах не злий інтерес.

Але Роте не лиш казала духам приносити цьвіти і всїлякі инші дрібнички або писати поезиї; она таки й їх самих викликувала, доки аж не зловлено духа. То було на засїданю в Гамбурзї. Єнч заповів був гостям, що Роте зматеріялізує духа, значить ся, зробить так, що дух прибере тїло і покаже ся гостям. На то один з гостий приготовив ся і приніс з собою малий апарат фотоґрафічний до фотоґрафованя при помочи маґнезієвого сьвітла. І щож показала фотоґрафічна плита? Дійстно зматеріялізованого і то грубо зматеріялізованого духа: медіюм виставило було зпоза занавіси зроблену з грубого коца ляльку обвинену якоюсь білою материєю.

Чи розписувати ся ще більше про се медіюм? Гадаємо, що вистане вже сего, щоби показати, в який спосіб Анна Роте і Єнч туманили людий. А мимо того знайшло ся богато таких, що вірили кріпко в надприродну силу того медиюм і завела ся було завзята борба між спіритистами і антиспіритистами. Прийшло остаточно до того, що мусїла вмішати ся і полїция, ба, відтак і суд і Анну Роте арештовано і на якийсь час замкнено на самотї, де она могла розмавляти хиба лиш зі своїми духами.

Се впрочім не новина, що медия стають перед судами. Таке дїяло ся н. пр. лише що в грудни минувшого року в Ґлацу на прускім Шлеску, де ясновидуща жінка мусїла відповідати перед судом. І дивна річ, що ясновидющі можуть знати все, що було і що буде, а не можуть предвидїти того, що їм самим грозить. Таке стало ся і якійсь панї Вінтеровій, котра часто бувала на спіритистичних засїданях і остаточно ні з сего ні з того сама стала медіюм. Коли запала в транс, напоминала людий, щоби любили Бога і своїх ближніх а відтак кликала духів з тамтого сьвіта. На однім з'таких засїдань був також і якийсь Самек, син війта. Вінтерова закликала духа сестри Самека з тамтого сьвіта. Сестра подякувала братови за то, що він прийшов на засїданя і сказала, щоби він на слїдуючий раз привів з собою і свого тата, котрий має богато несправедливих гроший на своїй совісти і его сьвітло у вічности майже вже погасло. Ізза сих слів духа з тамтого сьвіта прийшло до процесу і суд засудив медиюм на три місяцї арешту, хоч правда, що висший суд увільнив Вінтерову, бо показало ся таки направду, що пан війт мав на своїй совісти чужі гроші.

Пізнавши оттак всїлякі медиї, можемо тепер спитати: Чи могли би того рода ясновидющі розпізнавати в тїлї недужого всїлякі хороби і повідомляти о тім лїкаря в такий спосіб, що він міг би докладно знати, що недужому хибує і відповідно до того записувати лїки і переводити курацию? Припустім, що того рода ясновиди могли би навіть щось добачити в тїлї недужого; чи могли би они то в такий спосіб сказати, щоби лїкар, знаючий будову тїла, міг зрозуміти, де і що недужому хибує? Прецї до такого докладного розпізнаня а відтак і висказаня другому треба би ще й якоїсь висшої науки а доси бодай ще не доказано, що ясновидінє може заступити всю лїкарску науку. Нам здає ся, що не треба навіть богато слів на то тратити, щоби ще дальше доказувати, що лїчене при помочи ясновидющих медий то простий гумбуґ, коли не ще щось гіршого.

(Дальше буде).

пльодував оногди котел на льокомотиві. Від вибуху згинув топник.

— **О крадіж і підпалене** ставав вчера перед львівским судом присяжних 18-лїтний Денис Савицкий з Городиславич. Обжалований в ночи на 16 грудня м. р., користаючи з того, що крамар в Городиславичах, Герш Шлїттен, вибрав ся з цїлою родиною на весїлє, добув ся до склепу і забрав звідтам всїлякі товари як гречку, хлїб, сушені сливки і т. п. загальної вартости около 21 К. Вкрадені товари сховав а в кілька днів опісля хотів через другого паробка продати мішок гречки шваґрови Шлїттена, Менашеви Ботвінови. Ботвін однак пізнав мішок і повідомив о тім шваґра. З мести за то і щоби крадіж не викрила ся, бо мішок позістав у Ботвіна, Савицкий в ночи, коли Ботвін ляг вже спати, приложив горіючий сірничок до стріхи і підпалив хату Ботвіна, котрий через то потерпів шкоду на около 580 кор. Обжалований хлопчище о дуже тумановатім виглядї, признав ся до вини а трибунал засудив єго на три роки тяжкої вязницї.

— **Труп в пивници.** Вчера перед полуднем один з комірників дому при ул. Сербскій ч. 1 зайшовши до пивницї, побачив там труп якоїсь женщини убраної бідно, котрій могло бути яких 30 лїт. Повідомлена о тім поліция вислала на місце комісию. Лїкар ствердив, що тота женщина померла в пивници вже перед кількома днями, імовірно з голоду, бо на тїлї не видко було ніяких слідів якогось злочину. Хто була тота нещаслива, не знати. Трупа відставлено до заведня судової медицини.

— **Обманьство.** З Тернополя доносять: Дня 19 лютого допустив ся тут Ігнатий Буґ хитрого обманьства в тутешнім урядї почтовім. Зайшовши до того уряду, вложив на книжочку почтової каси ощадности 6 кор. а відтак пішов до філїяльного уряду і там вложив на другу книжочку і на назвиско Івана Томасіка так само 6 кор. До тих чисел дописав він на книжочках по дві нулї і так виглядало, як би він на обі книжочки вложив 1200 кор. З тими книжочками поїхав він до Черновець і вийняв там з кас тамошних урядів почтових кілька сот корон. Коли власти впали на слїд того обманьства, Буґ щез без слїду.

Телєґрами.

Відень 2 марта. „Fremdenblatt“ доносить, що вчера розпочали ся переговори обох зарядів скарбових в справі банку. З австрийскої сторони брали в них участь шеф секциї Ґрубер і радник міністерства Віммер, з угорскої сторони радники міністерства Пап і Телєшкі. Нинї ведуть ся наради дальше.

Відень 2 марта. Бан хорватский Равх приїхав тут нинї із Загреба і о 9 год. перед полуднем був на авдиєнциї у Цісаря.

Відень 2 марта. При тягненю льосів угорского Червоного хреста в Будапештї головна виграна в квоті 30.000 кор. припала на серию 495 ч. 91.

Лїсбона 2 марта. Король Мануель відкрив вчера парлямент престольною бесїдою, в котрій зазначив, що гостина короля Альфонса мала характер дружний і братній, а не полїтичний.

Білград 2 марта. Підчас вчерашного двірского обіда король Петро виголосив бесїду, в котрій заявив, що помилував офіцирів і підофіцирів, засуджених на кількамісячну вязницю за участь в звістнім контрзаговорі в Краґуєвацу.

Париж 2 марта. „Temps“ хвалить Ізвольского з причини, що він своєю радою, якої уділив в Білградї, прислужив ся справі мира. Поступованє Ізвольского накладає на Австрию моральний обовязок умірности.

Льондон 2 марта. Король Едвард виїде в четвер рано до Біярріц, де стрітить ся з президентом Фалїєром.

Константинополь 2 марта. Правительство турецке постановило задержати в службі турецкій значну часть француских, італїяньских і анґлїйских офіцирів, котрі творили жандармерию в Македониї.

Петербург 2 марта. Головна рада союза российского народу звернула ся до синоду з просьбою о знесенє указу з 30 цьвітня 1905 р. о свободі совісти. Рада звертає увагу, що треба конче закрити всї товариства основані розкольниками, взяти назад права віроісповідні та ухвалу ради міністрів в справі віддання католицкому духовеньству сконфіскованих церков.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. І бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1908 — після часу середнє-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·06, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·00,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·46, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, 2·31, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·16,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 3·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 15/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·26 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).